

Publicerad 2006-03-15 19:47 av Margaretha Garp

Själens fågel

När jag blir äldre och inte orkar mer
När kroppen värker och ögonen inte ser
Om jag inte vill äta, så tvinga inte mej
Respektera vad jag vill om jag säger nej

Håll mej inte igång med slangar och dropp
Låt mej äntligen slippa min utslitna kropp
Den har varit mitt hem under många år
Slutligen ligger den platt på en bår

Låt själens fågel få flyga ut
Låt den äntligen kunna bli fri till slut
Flyga bort från all sorg och från all smärta
Lämna sitt gamla utslitna hjärta

Sjunga och svinga sej högt upp i skyn
Ta sen en liten sväng över byn
Sjunga farväl till de kära jag känner
Flyga sen högre till släkt och vänner

In i den värld som finns där borta
För människors synfält är allt för korta
Långt bortanför synliga jordliga dimensioner
Hör jag en kör av gudomliga toner

Vad som finns där bortom får vi leta
Det är inte människornas sak att veta
Men själen fri från sin kropp den dryga
Nu äntligen får den till evigheten flyga

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Margaretha Garp med Poeter.se id #7504 innehar upphovsrätten